

βορβόρι τό, ἀμάρι. *βουρβούρι* Λεξ. Βλαστ. 374.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βόρβορος*.

Ὑδωρ βορβορώδες. Ἡ λ. κατὰ πληθ. *Βορβόρια* τῶν. Ρόδ.

βορβοροκαλόγυρος ἐπίθ. ἀμάρι. *βορβοκαλόγυρος* Κύπρ. Οὐδ. *βορβοκαλούριν* Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βόρβορος* καὶ **καλόγυρος*.

Ὁ ἔχων χρώμα βορβορώδες, ἥτοι φαιόν, καὶ τὰ κέρατα κυκλικά, συνεστραμμένα, ἐπὶ αἰγῶν καὶ τράγων.

βορβοροκαύκαρος ἐπίθ. Κύπρ. Οὐδ. *βορβοκαυκάριν* Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βόρβορος* καὶ *καύκαρος*.

Ὁ ἔχων χρώμα φαιόν ὡς ὁ πηλὸς καὶ στερούμενος κεράτων, ἐπὶ αἰγός.

βορβορολούβξας ἐπίθ. ἀμάρι. *βορβορολούξας* Κύπρ. Θηλ. *βορβορολουβέ* Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βόρβορος* καὶ *λουβξάς*. Τὸ βορβορολούξας ἐκ τοῦ ἀμαρτ. διαμέσου τύπου βορβορολούβξας.

Ὁ ἔχων χρώμα φαιόν ὡς ὁ βόρβορος καὶ φέρων δύο λοβοειδῆ σαρκώματα παρὰ τὰς παρειάς, ἐπὶ αἰγός.

βορβορολουβετούδιν ἐπίθ. οὐδ. Κύπρ. *βορβορολουβετούιν* Κύπρ.

Ὑποκορ. τοῦ ἀμαρτ. οὐδ. ἐπιθ. *βορβορολουβέτιν*, ὃ ἐκ τοῦ ἐπιθ. **βορβορολούβετος*.

Ἡ σημασία τοῦ ἐπιθέτου τούτου λεγομένου ἐπὶ μικρᾷ αἰγός εἶναι ἢ τοῦ οὐδετέρου τοῦ βορβορολούβξας, ὃ ἰδ.

βορβορόπηλα τά, Κύπρ. *βορβόπηλα* Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βόρβορος* καὶ *πηλά*, δι' ὃ ἰδ. *πηλός*. Ὁ τύπ. *βορβόπηλα* κατ' ἀνομ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1, 224.

Λάσπη ἀκάθατος, βρωμερά, βόρβορος: Ἐπερνοῦσεν ἕνα ἀμάξιν τὸ ἐπισύλησέν με βορβόπηλα. || Παροιμ. Ὁπκοῖος ἀνακατών-νει τὰ βορβόπηλα μπαίννον μέσ' ἑς τὴν μούτ-την του. Συνών. *βορβοπηλιά*, 1, *βορβοροπηλός*, *βόρβορος* Α 1.

βορβοροπηλιά ἡ, Κύπρ. *βορβοπηλιά* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βορβορόπηλα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιά. Τὸ βορβοροπηλιά κατ' ἀνομ.

1) *Βορβορόπηλα*, ὃ ἰδ. 2) Μεταφ. ἠθικὸς ρύπος, φαυλότης. Συνών. *βόρβορος* Β 2.

βορβοροπηλός ὁ, Κύπρ. *βορβοπηλός* Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βόρβορος* καὶ *πηλός*.

Βορβορόπηλα, ὃ ἰδ.

βόρβορος ὁ, λόγ. σύνηθ. καὶ δημῶδ. Κύπρ. Πόντ. (Τραπ.) Θηλ. *βούρβουρη* ΚΘεοτόκ. Γεωργ. Βιργιλ. 7 καὶ 66 *βορβόρα* Κύπρ. *βορβοροῦ* Κύπρ. Οὐδ. *βορβόριν* Κύπρ. Πληθ. *βόρβορα* τά, Κυπρ. *βούρβουλα* Θράκ. (Αἰν.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *βόρβορος*.

Α) Κυριολ. 1) Ἀκάθατος καὶ βρωμερά λάσπη Θράκ. (Αἰν.) Κύπρ.—ΚΘεοτόκ. ἐνθ' ἀν. 66: Ἐπ-πεσεν ἑς τὸν βόρβορον τὸ ἐγίνηκεν σὰν τὸν δοῖρον (χοῖρον) Κυπρ. Ἀπ-πέξω πὸ τὸ στενὸν μας ἐνὶ οὐλ-λον βόρβορα αὐτόθι. Βαρειὰ εἶναι ἡ μυρωδιά τῆς βούρβουρης ΚΘεοτόκ. ἐνθ' ἀν. || Παροιμ. Ὁπκοῖος ἀνακατών-νεται μὲ τὰ βόρβορα τρώων τον οἱ δοῖροι (ὅτι κακὰ τὰ ἐπακόλουθα τῆς μετὰ τῶν φαύλων συναναστροφῆς) Κύπρ. || Ἄσμ.

Δὲν τὰ θάψαν μὴ παππάδεις, δὲν τ' ἀνάψαν κιριά, μόν' τὰ πῆραν καὶ τὰ ρίξαν μέσ' ἑς τὰ βούρβουλα

Αἰν. Συνών. *βορβορόπηλα*, *βορβοροπηλιά* 1. 2) Ἴλὺς ποταμίου ὕδατος ΚΘεοτόκ. ἐνθ' ἀν. 7: Σεχειλισμένο χύνεται καὶ πλημμυράει τὰ πάντα σκεπάζοντας μὲ βούρβουρες.

Β) Μεταφ. 1) Ἀνάμειξις πραγμάτων, ἀταξία, κυκεῶν Πόντ. (Τραπ.) 2) Ἠθικὸς ρύπος, φαυλότης λόγ. σύνηθ.: Σ' αὐτῇ τῇ δουλειᾷ εἶναι βόρβορος. Συνών. *βορβοπηλιά* 2.

Γ) Ἐπιθετικ. 1) Ὁ ἔχων χρώμα φαιόν, ἐπὶ ζῶων Κύπρ. 2) Πελώριος Πόντ. (Τραπ.)

βορβοροτράχηλος ἐπίθ. ἀμάρι. *βορβοροτράδηλος* Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βόρβορος* καὶ *τράχηλος*.

Ὁ ἔχων κατάστικτον καὶ βορβορώδες χρώμα τοῦ τραχήλου, ἐπὶ βοδὸς ἢ τράγου.

βορβορότρουλ-λος ἐπίθ. Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βόρβορος* καὶ *τροῦλλος*.

Ὁ ἔχων χρώμα φαιόν κατὰ τὴν κεφαλὴν, ἐπὶ αἰγός.

βορβορράβδι τό, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βορβός* καὶ *ραβδί*.

Τὸ ξύλον διὰ τοῦ ὁποῖου ἐξορύσσουν ἀπὸ τὴν γῆν τοὺς βολβούς.

βορβορώνω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. *βορβορῶ* = *μαίνω*, *μολύνω*.

Καταβαραθρῶ, ἐξοντώνω (ἀρχικῶς θὰ ἐσήμαινε καταρρίπτω εἰς βόρβορον): Ἐβορβορώσαμε τζοι (τοὺς ἀντιπάλους μας). Συνών. *χαντακώνω*.

βορβός ὁ, βολβός Ἰθάκ. Πελοπν. (Λακων.) βελβός Ἀστυπ. *βορβός* σύνηθ. *βορβό* Τσακων. *βουρβός* πολλαχ. *βερβός* Ἀστυπ. *βορβός* Κέως Πελοπν. (Καλάβρυτ. Παππούλ.) *βρουβός* Πελοπν. κ. ἄ. Πληθ. *βορβά* τά, Εὐβ. (Κάρυστ. Ὁξύλιθ.) Κύθν.—Λεξ. Δημητρ. *βορβά* Εὐβ. (Κάρυστ.) *βρουβά* Εὐβ. (Πλατανιστ.) Σάμ. Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *βολβός*, παρ' ὃ καὶ μεσν. *βουλβός*.

1) Ὁ ὑπόγειος κορμὸς τῶν φυτῶν τῆς τάξεως τῶν λειριωδῶν (liliaceae) σύνηθ.: Φρ. Ἀναχλὸς βορβός (ἀτροφυκὸς βολβός καὶ μεταφ. ἐπὶ ἰσχυροῦ ἀνθρώπου) Πελοπν. Συνών. *κρεμμύδι*. 2) Τὰ κεφαλόρριζα ἢ βολβώδη φυτὰ τῆς ἀνωτέρω τάξεως α) Τοῦ γένους τῆς Λεοπολδίας (Leopoldia) Λεοπολδία ἢ Ἑλληνική (Leopoldia Graeca), Λεοπολδία ἢ Χολτςμάνειος (Leopoldia Holzmanii) καὶ Λεοπολδία ἢ πολύκομος (Leopoldia comosum), τῶν ὁποίων οἱ βολβοὶ εἶναι ἐδωδιμοὶ, συνήθη ζιζάνια τῶν σιτηρῶν (πβ. Θεοφρ. Ἱστορ. φυτ. 8, 8, 3 «φιλεῖ δὲ μάλιστα ἐν τοῖς πυροῖς γίνεσθαι τὸ τῶν βολβῶν σπέρμα») σύνηθ. β) Τοῦ γένους τοῦ βοτρυάνθου (botryanthus) βοτρυάνθος ὁ βοτρυώδης (botryanthus racemosus) πολλαχ. Συνών. *καλογραιά*, *ψωμί τοῦ κόυκου*. γ) Ὑάκινθος ὁ σταχυερὸς (hyacinthus spicata) πολλαχ. 3) Ψευδοβρυωνία ἢ δίοικος (bryonia dioica) καὶ ψευδοβρυωνία ἢ Κρητικὴ (bryonia Cretica) τῆς τάξεως τῶν κολοκυνθωδῶν (cucurbitaceae) πολλαχ. Συνών. *ἀγριοκλήμα* 3, *ἀγριοκολοκυνθιά* 1 καὶ 2. 4) Ὁ βολβός τοῦ ὀφθαλμοῦ Ἀμοργ. Εὐβ. (Κάρυστ. Ὁξύλιθ. Πλατανιστ.) Κέρκ. Κύθν. Κύπρ. Νάξ. (Δαμαρ. Καλόξ. Κορων. Μον. Φιλότ.) Πελοπν. (Ἀρχαδ. Κίτ. Κορινθ. Παππούλ.) Σάμ. Τσακων. Χίος: Πονῶ τοὺς βορβούς μου Χίος Νά βγουν οἱ βορβοὶ τῶνε ματιῶ σου! (ἀρά) Δαμαρ. Νά βγάλῃ τὰ βορβά του:

